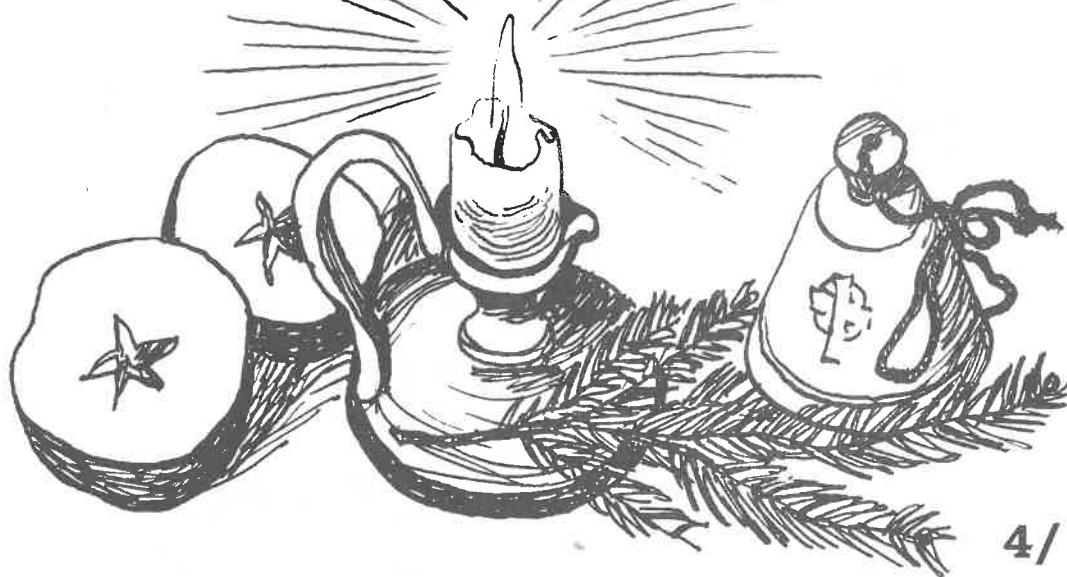

STRMILOVSKÉ NOVINY

4/1993

Předvánoční čas ve školce

Byla jsem vyzvána, abych i já přispěla článkem do Strmilovských novin. O čem ale psát, zamýšlím se. O čem jiném, než o tom, čím v tuto dobu žijeme. ADVENT - doba očekávání. Naším cílem je vytvoření hezké atmosféry, prohloubení mezilidských vztahů a znovuoživení lidových tradic. V předvánočním období jsou ukryté možnosti prohloubení citového života dětí i rodinné sounáležitosti.

Sedíme na koberci na polštářcích, hrají koledy, vyprávíme si o Betlémě, o solidárnosti i upřímné radosti lidí a zapalujeme první adventní svíčku. Celý měsíc se bude odvíjet kolem jediného tématu - VÁNOCE. Vyrábíme ozdoby na stromeček, zdobíme okna a třídy vánoční výzdobou. Těšíme se na to, jak budeme vyrábět rodičům, sourozencům i kama-

rádům dárky. Učíme se zpívat koledy, říkat básničky. Nezapomínáme ani na kamarády, kteří jsou již v první třídě ZŠ. Pozveme je k nám do MŠ, uvaříme si čaj z usušených bylin, společně ochutnáme cukroví, které jsme pro ně upekli a zazpíváme si. Přijedou k nám také paní učitelky z mateřských škol z Jindřichova Hradce, aby i ony svým zpěvem přispěly k pěkné předvánoční atmosféře. Na závěr nás čeká vánoční nadílka. U stromečku si společně s rodiči dětí rozkrojíme jablíčko, pustíme si rozsvícené lodičky po vodě, posloucháme hudbu, zazvoní zvoneček a rozbalujeme dárky.

Přejeme i vám, abyste celý ADVENT prožívali v očekávání, klidu, pohodě a krásném těšení.

Věra Semotánová, ředitelka MŠ

Z OBSAHU

- Zítřka bude líp
- Školní ohlédnutí
- Dojmy našich švýcarských hostů
- Pravěk Strmilova - dokončení
- Historie zemědělství
- Vánoční pozdrav
- Upozornění ženám

OMLUVA

Redakce STRMILOVSKÝCH NOVIN se omlouvá čtenářům i autorům za nedostatky v minulém čísle.

ZÍTRA BUDE LÍP

Desítky strmilovských občanů si již přečetlo knihu paní Zdeny Kaprálové "Zítřka bude líp", která je v podstatě jakousi kronikou jedné české rodiny, která byla nucena žít dlouhé roky daleko od své vlasti, která však nepřestala doufat, že se jednou všechno změní k dobrému a že bude líp i v zemi, z níž museli odejít.

Kniha je však současně zpovědí ženy, manželky a matky, kterou nedokázalo zlomit ani období nacistické okupace, ani totalitní komunistický režim, ani dlouhý pobyt v cizí

zemi, kde bylo nutno nejprve, často s velkou námahou, vybojovat si své místo.

Proč tato kniha zaujala tolik strmilovské čtenáře, proč někteří, co za svůj život nedokázali ani jednu knihu dočíst do konce, právě tuto knihu dočetli s takovým zájmem?

Jistě i proto, že rychle poznali, že její obsah není zdaleka výplodem bujné fantazie, ale skutečným dokumentem něčeho, co se stalo.

Čtenář ocení nejen statečnost křehké ženy, která bojuje o záchranu svého manžela v době nejtěžší, ale i její víru a naději, která jako červená nit se táhne celou knihou a dotýká se tak toho, co je pro život člověka nejdůležitější vůbec.

Kolik lidí zemřelo jen proto, že ztratilo naději a propadlo zoufalství. Ne marně se říká, že je to právě naděje, která člověka drží při životě i ve chvílích největší bolesti. Jsou to právě slova naděje, která člověk potřebuje stále slyšet.

Jedině naděje, že zítřka bude líp, posilovala vězně v koncentračních táborech nacistického Německa, vězně komunistického režimu, kteří po celé dlouhé roky, vydáni na pospas lidské zvůli, ozářeni radiem, mučeni tělesnými tresty, neztráceli naději na lepší zítřek, na návrat demokracie do trpícího národa. Ovšem ani současná doba, kterou nyní prožíváme není pro mnohé dobou štěstí, pohody a míru.

pokračování na str. 2

PRÁZDNINOVÝ POBYT VE ŠVÝCARSKU

Ve Švýcarsku jsme byli od 6. do 23. srpna. Jelo 15 studentů a učňů ze Strmilova a jeho okolí. Náš pobyt nebyl jen prázdninový, ale zároveň i pracovní. Někdo pomáhal v zemědělství, jiný prodával v obchodě, další pracoval v továrně na sušenky. Byli jsme ubytováni v rodinách každý sám, abychom se co nejvíce zdokonalili v němčině. Samozřejmě jsme jenom nepracovali, ale také jsme poznávali památky a krásnou přírodu Švýcarska. Ve středu 11. srpna jsme všichni společně navštívili hlavní město Švýcarska Bern. V Bernu s námi byli zástupci obecního úřadu v Trubschachenu Simon Bichsel a Liselotte Gerber. Další společný výlet následoval v neděli 15.8. Byla to pěší túra na horu Napf. Tam s námi byli členové rodin, u kterých jsme bydleli. Kromě těchto společných akcí jsme každý zvlášť navštívili další místa Švýcarska, která nám přiblížili naše tamější rodiny. Myslím, že každý z nás si domů přivezl spoustu pěkných zážitků, na které bude ještě dlouho vzpomínat.

ŠKOLNÍ OHLÉDNUTÍ

Uplynulé tři měsíce byly pro 173 žáky zdejší základní školy naplněny každodenní prací při vzdělávání a výchově. Nové prostředí, dosud neznámé, hezké učebnice i poprvé aktovka na zádech to byl jistě zážitek pro prvňáčky, kterých se letos sešlo v 1. třídě dvacet pět. Prvního září tak v doprovodu rodičů zasedli do školních lavic: Michaela Dukátová, Radka Dvořáková, Zuzana Fortelná, Miroslav Hačka, Lenka Hanzalová, Pavlína Hanzalová, Jitka Hochmanová, Vít Jebavý, Darina Kloučková, Tereza Kopečná, Ladislav Koutný, Lubomír Michálek, Markéta Pobořilová, Pavla Šlápotová, Eliška Trkovská a Michal Zeman, všichni ze Strmilova; Karel Zikmund z Bořetína; David Hanáček a Petr Toral z České Olešné; Martin Halvoník z Nové Olešné; František Bělský ze Studené; Vlastimil Sedlák z Vlčice a Aneta Kolmanová ze Zahrádek. V průběhu měsíce listopadu se přistěhovala Věra Franková do Strmilova a Pavlína Šírová do Bořetína. Všem prvňáčkům přejeme, aby se jim ve škole líbilo, jen ty nejlepší známky a pochvaly za pilnou práci.

Úspěšně proběhl pro třetáky a čtvrtáky od září do listopadu kurz plavání. V pěkném prostředí hradeckého bazénu se všem dařilo a naučili se plavat.

Příjemným zpestřením hezké soboty 16. října byl seskot parašutistů ve Strmilově.

Velmi kladně je hodnocena aktivita žáků osmé třídy, kteří dokázali vydat školní noviny, které nazvali "Školní šotek". Od vlastní náplně novin až po vytištění na počítači si dokázali žáci provést pod vedením p. učitelky Kubákové vše sami. A tak si ve školních novinách můžete přečíst reportáže, zprávy, oznámení i tipy ze školy.

Blížící se svátky vánoční jsou ve znamení příprav na školní besídky. Děti pilně nacvičují kulturní programy ve všech třídách. Všichni a děti obzvláště si jistě společně přejeme klidné a spokojené Vánoce, radost z prožitku obdarovaní a být obdarován. Ať tady mír a štěstí panuje ve Vašich rodinách.

Všichni žáci školy, učitelé i zaměstnanci přejí pak občanům Strmilova v roce 1994 hodně štěstí, zdraví i úspěch v každém lidském konání.

Mgr. Kejval, ředitel školy

ZÍTRA BUDE LÍP

pokračování ze str. 1

Někdy se dějí věci, které prostě nejsme schopni pochopit. Jsou lidé totiž, kteří ve své touze po penězích a moci jsou i v současné době schopni nejhroznějších zločinů. Už dnes například existují profesionální zločinci, kteří jsou za úplatu ochotni zabít jakéhokoliv člověka, který překáží zájmům a záměrům někoho zcela jiného. Začaly již fungovat zločinecké mafie, které pašují drogy a bez nejmenšího studu a svědomí je nejdřív nabízejí zdarma, pak za drahé peníze prodávají malým školákům a je jim zcela jedno, že vlastně chtějí zbohatnout na těch nejslabších a nejzranitelnějších.

Toto jsou ony temné mury, které ve dne i v noci děsí v současné době onu lepší část naší společnosti, které není lhostejný osud člověka ani tohoto světa vůbec.

V této těžké situaci a za těchto složitých podmínek je také třeba neztrácet naději a prostě věřit, že jednou, i v tomto smyslu, bude líp, že přijde, že musí přijít doba, kdy prostě nebude možné realizovat tyto strašné zločiny, že přijde a musí přijít doba, kdy ustanou i ony nesmyslné pře a války mezi národy a lidmi a že nebude možné již dál pokračovat v onom způsobu života, na něj jsme si zvykli jako na zcela běžný a normální. Nenávist a zabíjení prostě není normální. Je to něco, proti čemu se prostě musí slušní lidé se vši rozhodností postavit a nekapitulovat a smířit se s myšlenkou, že tomu tak vždycky bylo, a proto tomu tak musí být i nadále.

Nepochybně až tam míří i paní Zdena Kaprálová ve své knize "Zítřka bude líp".

JAK SE VE STRMILOVĚ DŘÍV JEZDILO, ORALO A MLÁTILO

Nedávno se mi dostala do rukou kniha rakouského spisovatele Guido Moosburggera. Její název: "UFO: ..A přece létají!" dává jasně najevo, že se jedná o literární dílo, zabývající se zatím nezjistitelnými projevy života mimo naši planetu a možnostmi komunikace s bytostmi, které snad obývají vzdálené planety.

Nemíním v tomto článku řešit problém, zda se může či nemůže jednat o skutečnou událost nebo pouhou domněnku.

Přesto mne při četbě zmíněné knihy lecos upoutalo. Tak například informace o obdělávání půdy na jisté vzdálené planetě. Na stránce 53 jsme informováni o tom, že kulturní stroje mimozemšťanů, používané běžně v jejich vyspělém zemědělství se "nedotýkají povrchu ornice, ale vznášejí se nad ní. Stroje jsou vybaveny buď krátkými kovovými rameny nebo dlouhým hadicovým ústrojím, které ornici nasává, dopravuje do stroje a opět vrací zpět, takže půda se důkladně prokypí..."

Zarazil jsem se především nad energetickou náročností takového zařízení. Samozřejmě, že by nemohlo být nic ideálnějšího i pro naše zemědělství, kde v důsledku používání těžkých traktorů dochází k poškození půdní struktury atd. Ovšem tak dokonalé zařízení, které by se mohlo vznášet a jehož útroby by současně procházelo tisíce kubíků těžké ornice, to si zatím představit nedovedu a myslím, že nejsem sám.

Skutečností je, že v našich současných, pozemských podmínkách je otázka získávání energie stále záležitostí velmi problematickou a drahou. Různé pokusy s využitím vesmírné, například sluneční energie, jsou u nás v samých počátcích a bude zřejmě ještě velmi dlouho trvat, než se někomu podaří objevit zdroj bezpečné a levné energie.

Četba knihy mne však inspirovala k tomu, že jsem se začal zamýšlet nad tím, jak je to dnes a jak to bylo dříve s energií v naší obci, než byl zaveden všude elektrický proud a než se i v naší obci začaly používat ke kultivaci traktory.

Každý zemědělec, který obdělával větší pozemek ve Strmilově a jeho okolí, potřeboval nutně nějaký potah. Celá dlouhá století, a dá se říci tisíciletí až vlastně do nedávné doby, se používalo v zemědělství velkých hospodářských zvířat, u nichž bylo možno počítat s největší efektivností. Hospodáři chovali například krávy především pro mléko a telata, současně však je používali k tahu. Dá se nazvat dokonce celé naše území proto "Kravařsko", protože nejrozšířenějším zvířetem hospodářským byla především kráva. Kdo měl k obdělávání více polí, užíval k tahu volů a koní.

Ještě v roce 1955, kdy jsem se do Strmilova přistěhoval, bylo v obci veliké množství

kravských potahů. Vždyť z oněch 400 krav, co byly drženy v obci, byla vlastně většina tažných. Bylo zde také 55 koní, z nichž dvě třetiny tahaly v páru, několik málo hospodářů používalo k tahu volů.

Touhou každého selského syna bylo mít k tahu pár silných a rychlých koní, kteří vedle práce na poli byli používáni i k přepravě různého materiálu, pracovali v lese a zajišťovali vlastně veškerou dopravu místní i mimo-místní.

Držení koní ovšem nebyla záležitost nikterak laciná a jednoduchá. Koně, na rozdíl od volů a krav, museli být pravidelně kováni a ani potřebný postroj, vyráběný většinou místním sedlářem, nebyl nikterak laciný. Hospodyně často na koně zehrali, že sežerou všechno seno a oves a nezbyde pak pro ostatní hospodářská zvířata. Ovšem potřeba koní právě v naší obci byla téměř nevyhnutelná z toho důvodu, že

začátku tohoto století pořídil hospodář větrné kolo, které nejprve zabudoval do zdi stodoly. Tento větrný motor ovšem fungoval jen při východním větru. Teprve později v tom samém domu byla zbudována složitější konstrukce, která umožňovala otáčení větrného kola proti větru.

Co se týče získávání laciné energie pro pohon mlátičky byli na tom nejlépe ve Strmilově mlynáři, kteří pomocí vodního kola si poháněli nejen mlýn, ale také mlátičky, řezačky a cirkulárky.

Bude asi ještě dlouho trvat, než se u nás vyřeší energetický problém. Tím více bychom se měli naučit zacházet s dostupnou energií hospodárně a současně využívat všechny tradiční zdroje, které lidstvu slouží již věky a které jsou po stránce ekologické naprosto nezávadné. Jedná se především o využívání spádu vody a snad i o vítr.

V této souvislosti je třeba ocenit snahu dvou strmilovských občanů, kteří vybudovali malé elektrárny na vodní pohon. Je potěšitelné, že další strmilovští občané chtějí jít v jejich šlépějích. Veškerá námaha a všechny vynaložené prostředky na využití této laciné, ekologicky nezávadné energie jsou a budou totiž přínosem nejen jim samým, ale celému našemu národnímu hospodářství.

Získávání energie nikdy nebylo záležitostí lacinou a jednoduchou, ale vždy drahou a problematickou. Pořízení silného, způsobilého potahu bývalo pro mnohé hospodáře často nedosažitelným cílem, o němž mohli celý život jenom tak snít.

Nesplněná přání

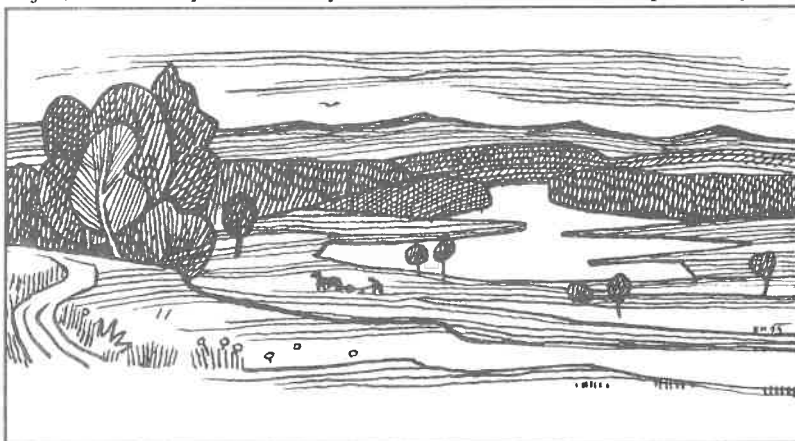
Těch nesplněných přání, drazí moji, já velmi mnoho mám, teď na sebe to prozrazuji a s lítostí to přiznávám.

Mým velkým přáním vždycky bylo mít silný potah k orání, to se mi zatím nespěnilo a asi se mi nespění.

My jednoho jsme jenom koně měli, sám musel chodit v orání, byl často velmi utahaný když oralo se více dní.

Dva koně lépe táhnou pluh, hloub s nimi možno zorat, je zlé, když v práci schází druh jenž může druhu pomáhat.

Mým velkým přáním vždycky bylo mít silný potah k orání, to se mi zatím nespěnilo a asi se mi nespění.

DOJMY ŽÁKŮ

Bylo to jednou něco jiného a zpozorovala jsem jak jsme rozmazlení. Umíme se špatně přizpůsobovat. Praha je oproti Bernu čistá. Kdybych měla možnost, přišla bych zase.

Barbara Bürki

Byl to velmi pěkný zážitek. Způsob života je tam úplně jiný než u nás. Města jsou mnohem čistší, auta mnohem starší a všechno je levnější. České speciality nepovažuji za obzvlášť dobré.

Beatrice Beyler

Na začátku jsem byla skeptická, to se ale rychle změnilo, když jsem poznala lidi. Bohužel jsme mohli ve Strmilově strávit jen týden. Jistě jsem nebyla ve Strmilově naposled.

Kathrin Zurcher

Je to velmi zajímavé poznat jiné zvyky a mravy. Strmilov samotný je menší pěkná ves, zvláště ulice a chodníky jsou pečlivě vydlážděny dlažebními kostkami. Okolo Strmilova je velmi mnoho rybníků a jezer, ve kterých se může dobře koupat nebo jezdit s pramíci, kanoe a šlapadlem.

Adrian Schwarz

Co si z Čech budu stále udržovat ve vzpomínkách jsou velká obilná pole, ale to nejdůležitější je přátelství mé hostitelské rodiny.

Doris Thuner

V Čechách mají hodně starých budov, zámků, památek a jiných zajímavých věcí. Školní materiál ve mně zanechal staromódní dojem. V Čechách mají obrovské lesní plochy. Rodina Urbánková byla velmi pohostinná.

Evelyn Strahm

Moje první dojmy z Čech nebyly právě dobré. Byla jsem trochu překvapena. Nějak jsem si to představovala jinak. Ale po pár dnech jsem si na špatné jídlo a také na všechno ostatní zvykla.

V pátek už se mi vůbec nechtělo domů.

Esther Gerber

První, co jsem v Čechách viděla, byly např. staré továrny a domy, nebo zrezavělá auta a traktory. Nic právě převratného, ale přece se to mění rychle, neboť později po projíždce Prahou jsem viděla, že Praha je pěkné a zajímavé město. Čtyři dny na to ve Strmilově byly geniální, ztřeštěné počasí, milí lidé a dobré jídlo (kromě českých knedlíků). Krátce na to

řekla: "Strávila bych v každou dobu zase prázdniny ve Strmilově." Erika Riedweg

Mně se líbilo jezero, protože bylo teplé a my jsme se mohli koupat a jezdit na šlapadle. Přece mělo jeden zápor, neboť mělo hodně rákosí a bahna. Když se šlapadlem projelo skrz bahno, nešlo to moc dopředu, protože se to všechno navinulo okolo vrtule.

Andreas Fuhrer

Bylo to velmi pěkné a veselé, především koupání a cesta. Lidé tam byli velmi milí a ukazovali nám mnoho ze své země.

Simon Kobel

Toulky Strmilovem, Prahou, Hradcem, opravdu dobré jídlo, večery na fotbalovém hřišti a u jezera, ale také pohostinní lidé mi zůstanou ještě dlouho ve vzpomínkách.

Daniela Roth

Kladou velký význam na překrásné zámky a věže. Jsou velmi pohostinní.

Michael Roth

V Čechách se mi moc líbilo. Poznala jsem jiné lidi z jiné země.

Beat Schüchter

Líbilo se mi především v Praze. Toto město je velmi čisté, to na mne zapůsobilo.

Sarah Lüthi

To byla cesta. Až do té doby než jsme byli v Německu, to šlo věčně. Tady jsme si už rozuměli, že se těšíme do postele, po tom co jsme se rozloučili se svými rodinami. Příští den nás čekalo mnoho věcí. Podnikali jsme opravdu mnoho společně. Běhali jsme podél polí, která jsou tak velká jak celý statek švýcarského velkozemědělce, a chodili jsme hodně plavat. Následovaly prohlídky různých měst a v souvislosti s tím jsme měli sami zkoumat krajinu. Jak jsme si zvykli na vesnici a přizpůsobili se lidem, museli jsme už nastoupit cestu zpět, která byla sice obtížnější než cesta tam. Přece tam bylo také opravdu mnoho veselých situací. A tak jsme přijížděli na dálnici rychlostí 80 km/h zpět k Trubschachenu.

Hans Fankhauser

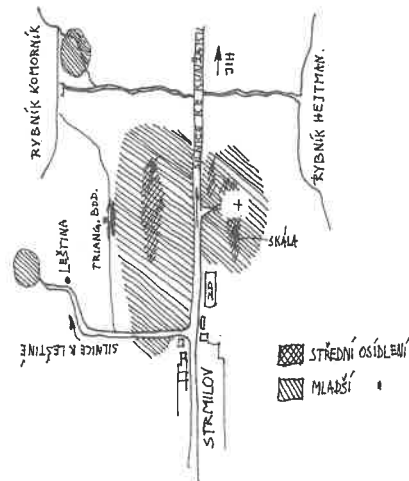
PRAVĚK - pokračování z minulého čísla

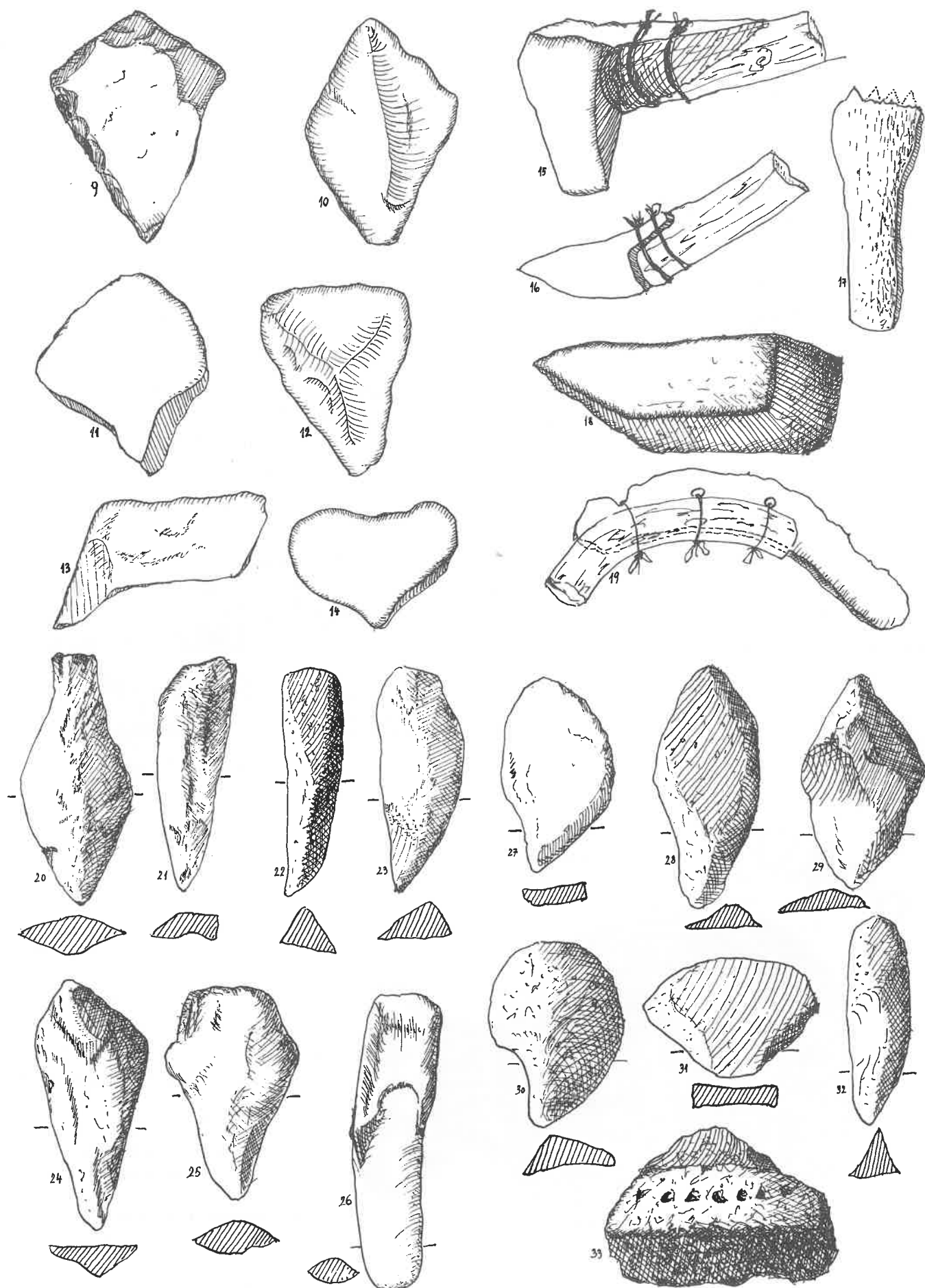

A nyní si představte, že plochý kámen s vyrytým písmem (římská legie?) z okolí triang. bodu a kámen s písmem od brodu pod hřbitovem, nebo veliký kámen ze "Šibeného vrchu" s dvěma vytesanými mísami (sloužil prý pohanským obřadům a byl uctíván) jsou pryč - jsou nenávratně pryč stejně jako z polí sebraný kámen, vysypáný do mokřých cest a základů budov i s nenahraditelnými doklady naší minulosti.

To už by se nikdy nemělo stát, protože všichni víme, že kdyby nebylo naší minulosti, nebyla by ani naše přítomnost.

FK

VÁNOČNÍ POZDRAV

Není to pozdrav ledajaký. Máme co činit se zprávou přímo z jiného světa. Oně divuplné noci se v betlémské krajině ukázal pastýřské hlídce Boží posel - anděl. Toto nezvyklé zjevení anděle bylo doprovázeno podivuhodnou září. Není se co divit, že se jich zmocnila velká bázeň, jak čteme u evangelisty Lukáše. Dodnes nás vánoční událost při nejmenším dojíká. Zdá se nám, že se stalo něco mimořádného, okouzlujícího, co nenechává lhostejným nikoho, byť by sám třeba neměl k oně podivuhodné události přímo osobní vztah. Mnozí pojmají onu událost jako hezkou legendu.

Jaký vlastně pozdrav pastýři tehdy slyšeli? Uslyšeli něco, co bylo dávnou touhou všeho izraelského lidu, totiž se jim dnes narodil Spasitel, Kristus Pán v městě někdejšího jejich oblíbeného a slavného krále Davida. V Betlémě, kterému bychom my dnes česky řekli - dům chleba. Slyšeli, že tato událost nebude mít dosah jen pro jejich vlastní národ, nýbrž pro všechny národy, rasy a jazyky. Bude to událost "pro všechny lid". Nám dnes již nezní ta slova zcela srozumitelně. Pastýři však všemu výborně rozuměli. Pravda, jejich představa o slíbeném Mesiáši se nekryla zcela s tím, co se stalo. Většina tehdy očekávala politické osvobození z nadvlády nenáviděných Římanů, zatím co jejich Spasitel se narodil "jako děťátko v plenkách, položené do jeslí", tedy v největší myslitelné bídě a poníženosti. K tomu ještě nikoli v jejich hlavním městě, nýbrž kdesi na periferii Betléma ve stáji mezi dobyt看. Přijmout takového chudého a bezmocného Mesiáše a považovat ho při tom za Bohem pomazaného Krále a Pána, za vtělení Boha samého, nebylo tehdy a není dodnes lehké. Pastýřům bylo dáno uvěřit tomu, co slyšeli. Navíc se mohli o tom osobně přesvědčit, že Boží posel nelhal. Odměnou jim byla velká radost, kterou projevíli tím, že oslavovali Boha za všechno, co slyšeli a viděli. Ukázalo se - jejich pohledu víry - že andělský vánoční pozdrav nebylo nějaké mámení smyslů, nýbrž že v něm byla pravda, o níž se od té doby mohli přesvědčit mnozí až do našich časů. Totiž, že v tom narozeném v poníženosti a chudobě přišel někdo, kdo přinesl a stále přináší pokoj, smíření a spásu.

Tento nádherný vánoční pozdrav je adresován jednomu každému z nás osobně. A není jen pouhým pozdravem, ale nejdrahoccnějším vánočním darem, jaký nám byl kdy nabídnut. A vánoční dary se obvykle vděčně přijímají a je z nich pokaždé také velká radost.

ZH

UPOZORNĚNÍ ŽENÁM

Lékaře by samozřejmě každý z nás navštěvoval co nejméně, ale pokud máme již nějaké problémy, pak nám nezbyvá než lékaře vyhledat a někdy můžeme se svými zdravotními problémy strávit i nějakou dobu v nemocnici.

Abyste všem těmto nepříjemnostem alespoň částečně předešly, měly byste se pravidelně podrobovat preventivním gynekologickým prohlídkám. Určitým nemocem se dá předejít, když ještě "pacientka" nemá žádné potíže. Při preventivních prohlídkách se dá za pomoci určitých laboratorních vyšetření určit závažnost event. propukajícího onemocnění. Samozřejmě dobrými pomocnými jsou i kvalitní diagnostické přístroje (ultrazvuk atd.).

Sáhněte si každá do svého svědomí a přiznejte si zda správně pečujete o své zdraví. Podle statistik je z 80 % kvalita zdraví plně ve Vašich rukou. Udělejte tedy i Vy něco pro své zdraví a alespoň jednou ročně se dostavte na preventivní prohlídku.

Ordinace na gynekologické ambulanci Strmilov č. 14 je v úterý od 13.30 do 15.00 hod., tel. 92339 v dalších dnech /Po, St, Pá/ budete ošetřeny na poliklinice v Jindřichově Hradci, tel. 25484 a 511440.

MUDr. Pokorný Otakar

Zdeněk Kubák

UMĚLECKÁ TKALCOVNA

Strmilov

**SRDEČNĚ ZVE
na vánoční nákup**

- ☐ vlněných příkrývek s trásněmi
- ☐ vlněných přehozů s trásněmi
- ☐ vlněných plédů s trásněmi
- ☐ vlněných polštářků
- ☐ bavlněného prostírání
- ☐ ručně tkaných koberců z vlny a lnu
- ☐ dekoračních a potahových látek

Těšíme se na Vaši návštěvu!

**Strmilov, Kunžatecká 25
tel. 0331/92421**

